

Дін

Боровиковський Левко Іванович

Питається море в Дону:
«Відкіль гониш води?
Яку росиш ти сторону
І поїш народи?»

«Біжать мої світлі води
З далекого краю:
Славні сторони й народи
Рошу й напуваю.

Сто станиць на моїх кручах
Мене поважають;
Сто полків-орлів літучих
Коней напувають.

Їх воєнна слава давня,
Як сам я, без краю!
Я їх щастя, я їх знамя
Купаю й кохаю!

Там дівчата злоту й шовку
І щоту не знають;
Там козаки в царськiм війську
Маком розцвітають.

Там у вині винограднім
Купаються діти;
Там у степу неогляднім
Табуни без сміти.

Цар козаків зна кохати,
Дав їм батьком — сина:
Донське сонце, донська мати —
Царська дитина!»

Постійна адреса: http://ukrlit.org/borovykovskiy_levko_ivanovych/din